

PRZEŚWIADCZYĆ (9) *vb pf*

przeświadczyć (7), **przeświadczyć** (1), **przeświadczyć** (1); *przeświadczyć RejZwierc*;
przeświadczyć : *przeświadczyć Mącz* (1:1).

e oraz a jasne.

inf przeświadczyć (2). ◇ *fut* 3 sg przeświadczy (1). ◇ [3 pl przeświadczą]. ◇ *imp* 2 sg przeświadcz (1).
◇ *impers praet* przeświadcz(o)no (2). ◇ *con* by przeświadcz(o)no (2). ◇ *part praet act* przeświadczywszy
(1).

Sł stp: przeświadczyć, przeświadczyć, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Potwierdzić winę zeznaniem świadków; caedere testibus Mącz; testibus arguere, convincere crimen, planum facere testibus Cn [w tym: kogo (7)] (8) : RejZwierc 18v; A iesliby kto vmyfnie zábił/ á vciekł ná mieyfce ípokoyne/ máyą go wzyąc y od ołtarzá/ á gardło zań dáć ma/ wízákże tákiego ieden fwiádek nie przeświadczy. BielKron 43v; Testimonio aliquem tollere, Przeświadczyć kogo Mącz 457c, 29d; Iż gdzie iuż tháką wízetecznice przeświadczo/ tedy ią ná oflicę oczymá do ogoná wíádzono RejZwierc 33v; [ZapWpolKob 1549 1/35; LorichKosz 52].*

przeświadczyć o co kim (1): A ktorzyby miefzczánie tego [*handlu*] bronili/ á byliby przed nas pozwáni: tácy máią ítánąc záwicie przed námi/ gdyebyfmy kolwiek z nászym dworem byli. A iesliby o to trzemá przeświadczo/ táż winá ítem grzywien máią być káráni *UstPraw* F4.

[*przeświadczyć w czym: Iesli bi wthim ie przeświadczo. albo fami viznali. tedij máią bicz karane StatNorb 98, 69*].

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Item kogoby przeszwyanthczono yfzby pothwarzą na kogo sedl. [...] Takyemv pothwarzchi mayą thwarz przepalicz *LibLeg* 6/116; [A chocia by nieucziekla [z *ciemnicy*] a thak íe znaliafzlo ífz [...] przeświadczo ífz ym chcziali dopomocz. thedy íamy takowe prześfz ízterdziefzchy dny máią íiedziech wthei ze *ciemniczi. StatNorb* 74v].

Zwroty: »przeświadczyć dowody (I pl)« (1): ieslibym się zdraicą R.P. pokazał amnie przeswiadczo dowody pewnemi niechay cierpię. *ActReg* 50.

[*»świadectwem przeświadczyć«*: A ítroná obzáłowána/ gdy ią świadectwem przeświadczą/ ma íkázác áby ítronę obrázóną/ tymi íłowy przeprosiła *GroicUst* 5v.]

[*Szereg: »przeświadczyć i obwinić«*: Iáko kogo Ráyce przeświadczyć y obwinić mogą. *SzczerbIus* 180/1.]

2. *Udowodnić błędność opinii [kogo]* (1) :

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Ieslim zle mowił/ przeświadcz mię iż zle: ále iesli dobrze/ á czemu mię bijeś? *LatHar* 730.

Synonimy: 1. dowieść, okazać, potwierdzić.

Formacje współrdzenne cf ŚWIADCZYĆ.

Cf PRZEŚWIADCZENIE, PRZEŚWIADCZONY